

Antal kunde gjøre det. Men man skal dog bemærke, at selv om Udgiften skulde blive 12,600 Kr. mere, ved at Overbestyrelsen udstiltes fra Indenrigsministeriet, saa er denne Sum dog ikke saa høj; i Forhold til Indenrigsministeriets Budget paa 4,800,000 bliver det $2\frac{1}{2}$ pro mille mere til selve Overbestyrelsen, et Beløb, der dog ikke er saa meget, hvis man derved opnaar, at Forretningen bliver heldigere ordnet. Udvalget har i Betænkningen fremhævet de Grunde, der tale for, at Postbestyrelsen udstilles fra Indenrigsministeriet, idet man navnlig har ment, at det, der nu er foreslaaet, vilde føre til en Gjentagelse af, hvad der skete i Efteraaret 1873, da man nemlig i Følge Kongl. Resolution af 15de November 1873 lagde Postvæsenet ind under Indenrigsministeriets Departement — det sorterede tidligere under Finansministeriet — saa viste det sig i Løbet af en Maanedstid, at alle de Smaasager ikke eguede sig til Expedition i Ministeriet, idet man maatte udstede en kongl. Resolution den 29de December 1873, hvorved der henlagdes ikke mindre end 20 forskjellige Slags Sager under Overpostmesteren i Kjøbenhavn, Postinspektorerne, samt Materialkontoret paa Postgaarden. Selv om der bliver et Kontor mere deroppe i Ministeriet til at expedere alle disse Smaasager — man tænke sig blot, som ogsaa anført i Betænkningen, at en eller anden Gjenstand, f. Ex. en Brevkasse, skulde anskaffes eller flyttes, eller et Landpostbud have et nyt Udleveringssted eller at der skulde oprettes en ny Landpoststue, og vi have jo haft en Tilvæxt af ikke mindre end 110 Landpostbude aarlig — kunne de næppe overkomme det. Forretningsgangen i Ministeriet er jo meget vidtløftig, og naar alle de Sager, som foreslaaet i Motiverne, atter skulle lægges ind under Indenrigsministeriet, vil Arbejdet voxe meget betydeligt. Der er ogsaa i Betænkningen gjort opmærksom paa, hvorledes Forretningsgangen i Ministeriet jo kan hidføre ikke mindre end 8 forskjellige Slags skriftlige Udfærdigelser selv for for nævnte Smaating. Det er en Behandling, der er saa vidtløftig, at den for at tage et Billede fra Landvæsenet kan sammenlignes med at male Kaffe paa et Dampværkstedværk. Den er saa vidtløftig, at Udvalgets Flertal har forment, at det vilde blive en heldigere og simplere Forretningsgang, hvis hele Postbestyrelsen blev samlet paa Postgaarden. For Tiden er jo Halvdelen paa Postgaarden og Halvdelen i Ministeriet, idet Sekretariatet og Statistiken er i Indenrigsministeriet, medens Revision-, Bogholder- og Materialkontoret er paa

Postgaarden, ligesom ogsaa Postinspektorerne og Overpostmesteren er der, og det er jo ogsaa en Slags Overbestyrelse, idet de jo have en selvstændig Afgørelse af en hel Mængde Smaasager. Dernæst kan man heller ikke sjonne rettere, end at, saaledes som Tilfældet har været, hvad der ogsaa er indrømmet i Motiverne, har det underordnede Kontorpersonale i Postvæsenets Overbestyrelse ikke haft nok Uddannelse. Man har taget juridiske Kandidater lige fra Examinationsbordet og sat dem ind i Ministeriet til at afgjøre Postsaager, skøndt de jo ikke have videre praktisk Erfaring om, hvorledes saadanne egentlig skulle behandles. Udvalgets Flertal har derfor foreslaaet, at Ingen skal kunne ansættes i Postvæsenets Overbestyrelse, medmindre han har været i praktisk Tjeneste ved et Postkontor. Dette fremgaar af Vædringsforslag under Nr. 3.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale Vædringsforslaget under Nr. 5. Der er i Lovforslaget begjæret 3 Postinspektorer, man foreslaar, at Tallet 3 nedsettes til 2, idet man mener, at, naar Postinspektorerne for Fremtiden blive fri for disse for nævnte Sager, som de nu have til selvstændig Afgørelse, saa ville de faae saameget mindre Arbejde, at der ikke vil være Noget i Veien for, at de ogsaa kunne inspicere de Posthuse, der ere dem underlagte, og forøvrigt har ogsaa Udvalget i Betænkningen henstillet, at de mindre Postexpeditioner kunne henlægges under et af de nærmeste Posthuses Tilsyn, saaledes som f. Ex. Tilfældet i sin Tid har været paa Bornholm. — Vædringsforslag under Nr. 6 gaar ud paa, at de to Jernbanepostmestre, om hvilke det er foreslaaet, at de skulle sættes i 2den Lønningssklasse til en Løn af 3,200 Kr., gaa ned i tredie Lønningssklasse og blive staaende paa en Lønning af 2,800 Kr. Ganste vist have de for Tiden 2,800 Kr., idet disse Embeder bestyres af Expedienter, der have 1,600 Kr. i Løn, medens der af Medhjælpssummen er tillagt dem hver 1,200 Kr.; men man gaar ud fra, at, selv om de ikke faae mere Løn end nu, saa have de jo dog Adgang til Alderstillsæg, saaledes at Embedsindtægterne kunne stige 600 Kr. mere derved. — Vædringsforslag under Nr. 8 gaar ud paa, at Expedienter, som efter Regjeringsforslaget skulde lønnes med 1,000, 1,200, 1,400, 1,600 og 1,800 Kr., kun skulle have 900, 1,100, 1,300, 1,550 og 1,800 Kr. Man er nemlig gaaet ud fra, at den lavest stillede Jerntedel er unge Mænd, hvis Lønninger dog ikke saaledes trænge til at forhøjes, de have jo for Tiden 900 Kr. om Aaret, men at der derimod er mere Grund